

містить стрункий S-подібно зігнутий едеагус (рис. 1, 4). Типовий вид *Heterochlorillus zagdani* Putshkov, sp. nova.

Новий рід досить своєрідний: зерниста будова очей, наявність темних точок на ногах, що несуть чорні шипики, та інші ознаки наближають його до роду *Psallus*, добре відрізняючи відсутністю лусочок і темних волосків на тілі. Ряд ознак віддаляє його в від роду *Plagiognathus*, до якого він наближається наявністю чорної плями на колінах ніг і, частково, формою едеагуса. Ще ближче за останньою ознакою він до роду *Phoenicocoris*, але різко відрізняється кольором тіла та іншими особливостями. Плями на його надкрилах і голові нагадують характерний рисунок для роду *Chlorillus*, що має проте, могутній едеагус, а від роду *Parapsallus* новий рід відрізняється коротким третім члеником задніх ніг та іншими особливостями.

До таблиці родів напівтвердокрилих Європейської частини СРСР [1] новий рід входить нижче тези 279 так:

- 1 (2) Очі явно зернисті . . . . . *Heterochlorillus* Putshkov
2. (1) Очі гладенькі . . . . . (Далі теза 280).

Heterochlorillus zagdani sp. nov. ♂. Тіло дуже бліде, білувато-зеленкувато-жовтувате; довжина волосків на ньому різна, більш довгі (по краях передньоспинки) значно перевищують товщину голінок.

Голова поперечна (28 : 21); тім'я її ледве ширше за око (10 : 9). Очі великі, опуклі (рис. 1, 1), з коричневими фасетками. Вусики стрункі, їх перший членик на внутрішній поверхні перед вершиною з двома зближеними темними точками, що несуть по щетинці. Другий членик — палочковидний, в 1,2 раза довший за ширину заднього краю передньоспинки (54 : 44), тонший за перший, але значно товщий за вершинні членики. Загальна довжина вусика біля 2,9 мм, а співвідношення його члеників в середньому близько до 10 : 54 : 30 : 22. Хоботок доходить до тазиків задніх ніг.

Передньоспинка трапецієвидна, вдвоє ширша за свою довжину (44 : 20), зі слабким дуговидним рівчачком перед серединою. Надкрила несуть нечіткі бурі плями, що утворюють на рівні клавуса (а іноді і щитка) перев'язь, а також темну смугу біля внутрішнього кута коріуму. Рідше надкрила майже однobarвні, але комірки перетинки завжди (суцільно або біля вершини) разом з двома розмитими плямами перед ними, димчасто-буруваті. Ноги жовті з кількома чорними точками біля вершин стегон і на голінках, крупнішими і досить численними на задній парі. Вершини лапок злегка затемнені, кігтики світло-коричневі.

Пігофор видовжено-конусовидний (40 : 25), без поздовжнього ребра знизу. Едеагус у вершинній частині з двома гладенькими відростками, що розходяться. Один із них — короткий, другий — шиловидно витягнутий і злегка зігнутий по всій довжині (рис. 1, 4, 5).

Довжина тіла 4,0—4,5 мм.

Самка дуже схожа на самця, але тіло її кремезніше, з більш чітким зеленкуватим відтінком. Голова поперечна (28 : 21); тім'я майже вдвоє ширше за око (14 : 7). Очі невеликі, не опуклі (рис. 1, 2). Вусики майже такі ж, як у самця, але, особливо другий членик, тонші. Загальна довжина вусика біля 2,8 мм, а співвідношення довжини члеників в середньому наближається до 9 : 52 : 30 : 20. Поперечний рівчачок на передньоспинці менш чіткий. Довжина тіла 3,8—4,2 мм.

Голотип — ♂ з Ставропольського краю, збір — у верхніх річках Джемагат; паратипи (біля 30 ♂♂ і ♀♀) зібрані там же і у інших місцях Тебердинського заповідника VII—VIII 1969 р. Живе на *Corylus avellanae*. Личинки II—V стадії блідо-білуваті, майже білі, з різко помітними чорними точками на ногах, опушені тонкими світлими волосками, а на голінках (IV—V стадії) ще і з чорними шипиками.